

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13Csp/180/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124210094
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8124210094.2

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobcu: veci žalobkyne: A. B., C.: 6.1.1949, bytom D. C. X, XXX XX E., zastúpenej JUDr. Mgr. Radimom Komkom LL.M., advokátom, Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, zapísanému v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, zastúpenému JUDr. Viktoriou Nagyovou Tenkač, advokátkou, Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje.

Náhradu trov konania stranám nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 27.11.2024 sa žalobkyňa domáhala, aby súd vydal rozsudok ktorým by určil, že ňou vymedzené zmluvné podmienky uvedené v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 24.6.2005 (uzavretej so spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s.) sú neprijateľné. Podanie žaloby voči žalovanému odôvodnila tým, že spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. zanikla zlúčením so žalovaným.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a navrhol ju zamietnuť s poukazom na to, že dňa 21.6.2023 so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. uzatvoril zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou bola pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 24.6.2005 postúpená na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., k čomu predložil oznámenie o postúpení pohľadávky – úveru č. 42633396599100 zo dňa 3.7.2023, v zmysle ktorého žalovaný (v tom čase konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bottova 7939/2A, 811 09 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 258 713) žalobkyňi oznámil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok svoju pohľadávku z Úverovej zmluvy zo dňa 24.6.2005, uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako pôvodným veriteľom, postúpil na spoločnosť EOS KSI, s.r.o.. Uviedol, že žaloba bola tunajšiemu súdu doručená dňa 27.11.2024 v čase, keď skutočnosť znamenajúca prevod alebo prechod práva nastala – pred začiatkom predmetného sporového konania s tým, že na základe uvedeného žalobkyňa žaluje osobu, ktorá nie je pasívne legitimovaná. Odôvodnil to tým, že súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, a dodal, že spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bottova 7939/2A, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, na území Slovenskej republiky už ukončila svoju pôsobnosť, a dňa 5.4.2025 došlo k výmazu spoločnosti BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky z obchodného registra. Uzavrel, že keďže žalobkyňa ako žalovaného vo svojej žalobe neoznačila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., je to dôvod na zamietnutie žaloby.

3. Písomným podaním zo dňa 9.1.2026 doručeným súdu elektronicky dňa 12.1.2026 zobrala žalobkyňa vzhľadom na vyjadrenie žalovaného týkajúce sa nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovaného v celom rozsahu späť a navrhla náhradu trov konania účastníkom nepriznať. Poukázala na to, že žalobu podala voči žalovanému veriteľovi, s ktorým uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere a ktorý v čase podania žaloby bol zapísaný v obchodnom registri Mestského súdu Bratislava III., pričom k výmazu spoločnosti (pozn. súdu: pobočky zahraničnej banky na území SR) došlo dňa 5.4.2025, teda po podaní žaloby. V dôsledku zmien (predaja podniku a postúpenia pohľadávky) stratila prehľad kto je nositeľom jej záväzku a pri podaní žaloby vychádzala z toho, že žaluje subjekt s ktorým uzavrela zmluvu o úvere a že subjekt ktorý žaluje je správny. Ďalej poukázal na ust. § 53 ods. 4 písm. b) OZ a ust. § 524 OZ s tým, že ich treba logicky vykladať tak, že dodávateľ môže previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa vždy len s podmienkou, že to dodávateľovi spotrebiteľská zmluva umožňuje a nedôjde k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov žiadala, aby súd postupoval v zmysle § 257 CSP a výnimočne nepriznal náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, k čomu poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/87/2018 z 16.10.2018 a uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/4/2024 z 8.7.2024.

4. Podľa § 156 CSP konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

5. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

6. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. V danom prípade žalobkyňa zobrala žalobu v celom rozsahu späť, a keďže tak urobila skôr než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, teda v čase, keď sa na prípadný nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby v zmysle ust. § 146 ods. 1 CSP neprihliada a jeho vyjadrenie k späťvzatiu preto nie je ani potrebné, súd konanie postupom podľa § 145 ods. 1 CSP zastavil.

9. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, v spojení s ust. § 257 CSP. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Žalobkyňa zobrala žalobu späť vzhľadom na vyjadrenie žalovaného o postúpení pohľadávky, ukončení svojho pôsobenia na území Slovenskej republiky a výmaze pobočky z obchodného registra bez toho, aby bolo späťvzatie zapríčinené výlučným správaním žalovaného, teda v konaní nebola úspešná a z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, na základe čoho by mal súd v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP priznať protistrane (žalovanému) náhradu trov konania. Súd však dospel k názoru, že sú to dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré sa javí byť spravodlivé náhradu trov konania nepriznať ani protistrane.

11. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M Cdo 14/99 z 1.9.2000).

12. Použitie ustanovenia § 257 ods. 1 CSP je teda odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdostiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie vždy dopadá na tú stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že pri zohľadnení vyššie uvedených kritérií by sa javilo priznanie trov konania ako neprímerane tvrdé, je na mieste aplikácia ustanovenia o trovách konania podľa § 257 CSP. Toto ustanovenie slúži na odstránenie neprímeranej tvrdosti, teda inými slovami na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. (Civilný sporový poriadok, 2. vydanie, 2022, s. 1042 - 1052: J. Baricová).

13. V danom prípade považoval súd za dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce nepriznanie náhrady trov konania viaceré skutočnosti, ktoré v ich súhrne v zmysle vyjadrenia žalobkyne napokon viedli k späťvzatiu žaloby bez jej vecného preskúmania a posúdenia jej dôvodnosti. Za takéto skutočnosti súd považoval jednak (i) zavádzajúce oznámenie žalovaného o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z dotknutej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru na inú spoločnosť, ktoré v očiach žalobkyne mohlo znižovať význam jej žaloby (hoci predmetom konania bolo posúdenie neprijateľnosti zmluvných podmienok dojednaných so žalovaným, a nie dôvodnosti nárokov, ktoré mali byť predmetom postúpenia, a ktorých postúpenie tak s predmetom konania - neprijateľnosťou zmluvných podmienok priamo nijako nesúviselo), ďalej (ii) skutočnosť, že žalovaný počas konania ukončil svoje pôsobenie na území Slovenskej republiky a jeho organizačná zložka ako pobočka zahraničnej banky bola dňa 5.4.2025 vymazaná z obchodného registra, čo mohlo rovnako takisto viesť žalobkyňu k pochybnostiam o význame žaloby a jej vymožitelnosti (vzhľadom na cudzí prvok po ukončení pôsobenia žalovaného v SR a výmaze jeho organizačnej zložky z obchodného registra), a napokon tiež (iii) skutočnosť, že hoci žalovaný predložil oznámenie o postúpení svojej pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (prostredníctvom svojej pobočky zahraničnej banky na území SR) na tretí subjekt, nepreukázal osobitnú výzvu banky žalobkyňi predtým, že je v omeškaní so splatením svojho peňažného záväzku, čo je v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nevyhnutným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt (R 38/2025), pri ktorom navyše v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. b) OZ nemôže dôjsť k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, čo vyvoláva pochybnosti o platnosti postúpenia, a (iv) v súhrne s predchádzajúcim tiež závažné pochybnosti o správnosti a spravodlivosti úvah o zavinení zastavenia konania zo strany žalobkyne, a preto súd nárok na náhradu trov konania stranám nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania podľa §127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).